

A Fővárosi Törvényszék

a személyesen eljáró

dr. Jánossy András ([REDACTED]) **I.r. felperesnek,**

a Zsák Ferenc Tibor törvényes képviselő által képviselt

Tiszántúli Természetvédők Társulata (4034 Debrecen, Fűzfa u. 31.) III.r. felperesnek és

a dr. Tordai Csaba ügyvéd (1025 Budapest, Csalán út 27.) által képviselt

Védegyelet Egyesület (1088 Budapest, Szentkirályi utca 6.) V.r. felperesnek

a dr. Rác Gábor jogi előadó által képviselt

Nemzetgazdasági Minisztérium (1051 Budapest, Nádor utca 4.) I.r. alperes és

a dr. Máté Edit jogtanácsos által képviselt

Nemzeti Fejlesztési Minisztérium (1011 Budapest, Fő utca 44-50.) II.r. alperes ellen

közérdekű adat kiadása iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság kötelezi az I.r. alperest, 15 napon belül adja ki elektronikus úton az I.r., a III.r. és az V.r. felperes részére külön-külön az EKD-NB/VKB-2008/12., az EKD/FELD-2011/1. és az EKD/FELD-2011/3. szerződésszámú szerződéseket teljes terjedelmükben akként, hogy az EKD/FELD-2011/1. és az EKD/FELD-2011/3. számú szerződések 8.2. pontjából tegye felismerhetetlenné az Audi Hungaria Motor kft. által kapcsolattartóként megadott személyre vonatkozó valamennyi adatot.

A bíróság ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felpereseket, 15 napon belül fizessenek meg a II.r. alperes részére egyetemlegesen 30.000 (harmincezer) forint perköltséget.

Ezt meghaladóan a peres felek a költségeiket maguk viselik.

Az eljárás illetékmentes.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéletábrlának címezve, a Fővárosi Törvényszéken kell 6 példányban írásban előterjeszteni.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéletábrla előtt a fellebbező fél részére a jogi képviselet kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára vagy viselésére, a kamatfizetési kötelezettségre, a kamat mértékére, teljesítési határidőre vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, akkor azt a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül is elbírálhatja, kivéve, ha a fellebbező a fellebbezésében, vagy a másik fél a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri.

INDOKOLÁS

Az I.r., a III.r. és az V.r. felperesek 2011. november 18-án közérdekű adat kiadása iránti kérelemmel fordultak az I.r. és a II.r. alpereshez. Mindkét kérelemben egyezően azt kérték, hogy az alperesek első helyen hozzák nyilvánosságra a Kormány honlapján, illetve amennyiben ennek bizonyítható jogi akadályá van, úgy a második helyen küldjék meg részükre elektronikus változatban az aláírási oldalak beszkenelt változatának mellékelésével valamennyi olyan szerződést amelyben az egyik fél a) az Audi Hungaria Motort Kft. vagy az anyavállalata az Audi AG vagy annak 99,55 %-os anyavállalata, a Volkswagen AG vagy az Audi Hungária Services Zrt., illetve ezek közül bármelyik más céggel vagy cégekkel közösen; b) a másik partner a Magyar Állam, illetve a Magyar Köztársasság Kormánya vagy annak bármely tagja, államtitkára, kormánybiztosa, minisztériuma (a Miniszterelnökséget is beleértve), háttérintézménye, vagy bármely hivatal, vagy bármely külképviselet, avagy ezen szervek bármely jogi nyilatkozattételre jogosult tagja vagy képviselője, illetve a felsorolt testületek, szervek, személyek valamely jogelődje; c) a harmadik vagy további partner pedig bárki.

Ugyancsak kérték első helyen a nyilvánosságra hozatalát, második helyen a megküldését, valamennyi olyan jognyilatkozatnak, amelyek a fenti a), b) illetve c) csoportba tartozó jogi, illetve természetes személyek közül bármelyik csoportba vagy csoportokba tartozó jogi, illetve természetes személyek közül egynek vagy többnek tettek, amennyiben a nyilatkozott tárgya érinti az a) csoportba tartozó jogi személyek magyarországi tevékenységét vagy annak körülményeit.

Kiegészítőleg kérték első helyen a Kormány honlapján való nyilvánosságra hozatalát, második helyen a megküldését valamennyi olyan tanulmánynak, amely a Kormány, illetve az önkormányzati döntéshozók intézkedései megalapozására készült az a) csoportba tartozó jogi személyek fenti szerződésekkel és jognyilatkozatokkal érintett magyarországi tevékenységével vagy annak körülményeivel kapcsolatosak.

Az adatkiadás iránti kérelmeket a felperesek elektronikus úton 2011. novembere 23-án juttatták el az alperesek részére, ezen felül postai úton is megküldésre kerültek. Az alperesek a kérelmeket elektronikus úton 2011. november 23-án, postai úton az I.r. alperes 2011. decembere 1-jén, a II.r. alperes 2011. november 30-án vette át. Az alperesek ezen adatkiadási kérelmekre nem válaszoltak.

Az I.r. alperes a I.r., a III.r., és az V.r. felperes részére jelen per folyamatban léte alatt 2012. augusztus 24-én elektronikus úton megküldte az I.r. és a II.r. alperes, valamint az Audi Hungaria

Motor Kft. között létrejött három darab, EKD-NB/VKB-2008/12., EKD/FELD-2011/1. és EKD/FELD-2011/3. szerződésszámú szerződéseket olyan módon, hogy abból az I.r. alperes által üzleti titoknak minősített részeket kitakarta.

- o -

A felperesek 2012. január 6-án érkezett keresetükben az alpereseket az előzőleg megküldött adatkiadási kérelmükkel egyező tartalmú közérdekű adatok kiadására kérték kötelezni.

A felperesek arra hivatkoztak, hogy miután az EKD/FELD-2011/1. és az EKD/FELD-2011/3. számú szerződéseket mindkét alperes együtt kötötte, ezért mindkét alperes adatkezelőnek minősül. A korábban keletkezett EKD-NB/VKB-2008/12. számú szerződés kapcsán pedig adatkezelőnek a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium jogutódaként a 2010. évi XLII. törvény 2. § (1) bekezdés gb) pontja alapján a II.r. alperes minősül, ugyanakkor adatkiadási kérelmüket az I.r. alperessel szemben is fenntartották.

A felperesek előadták, hogy a Magyar Állam által az győri Audi-gyár beruházásaihoz nyújtott állami támogatással kapcsolatos szerződések teljes egészükben közérdekű adatnak minősülnek. Amennyiben az alperesek üzleti titokra hivatkozással bizonyos részeket nem kívánnak nyilvánosságra hozni, akkor az alpereseknek kell egyedileg megjelölniük és bizonyítaniuk, hogy az adott rész olyan üzleti titkot képez, amely a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rég Ptk.) 81. § (3) bekezdése alapján kivételt képez a közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalára vonatkozó kötelezettség alól. A felperesek előadták, hogy a szerződések útján a Magyar Állam jelentős összegű költségvetési támogatást biztosított az Audi Hungaria Motor Kft. részére, ezért ennek részletes feltételei és az elszámolás módja kapcsán nem lehet üzleti titokra hivatkozni. A szerződésben írt ütemezés, árbevétel-vállalás, felsőfokú végzettségű alkalmazottak száma nem minősülnek az üzleti tevékenység végzésével kapcsolatos olyan különösen érzékeny adatoknak, amelyeket a régi Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján a közérdekű adatok kiadása alóli kivételként lehetne értelmezni.

A felperesek kiemelték, hogy az I.r. alperes által csatolt magánszakvélemény három kategóriába sorolja a kitakart részeket, és a 2. és a 3. kategóriába fogalt adatokat még maga a magánszakértő sem látja olyan üzleti titoknak, amelynek nyilvánosságra hozatala aránytalan sérelmet okozna az Audi részére. Az 1. kategóriába foglalt adatok jelentős része pedig az állami forrásból megvalósult támogatás feltételeként tett kedvezményezett vállalatokat tartalmazza, amelyeket a kedvezményezett a jelentős összegű állami támogatáshoz való hozzájárulás érdekében tett, és amelyek ezért mindenképpen közérdekű adatot képeznek.

A felperesek kiemelték, hogy a támogatásért folyamodó piaci szereplőknek tisztában kell lenniük azzal, hogy a támogatás feltételétől szolgáló, üzleti tevékenységükkel összefüggő vállalásaik, ezen belül akár tervezett forgalmi és létszámadataik nyilvánosságra kerülhetnek, és ennek tudatában kell mérlegelniük, hogy a támogatásért fordulnak-e. A BDT.2013.2870. számon közzétett eseti döntés szerint az állami vagyon hasznosítására, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésére irányuló szerződés megkötése estén a közfeladatot ellátó szervvel szerződő félnek számolnia kell azzal, hogy a szerződésben vállalt kötelezettségei, illetve a megszerzett jogosultságok, az ezeket biztosító feltételek közérdekű adatként megismerhetőek. A felperesek kiemelte, hogy a tervezett forgalmi és létszámadatok nyilvánosságra hozatala már nem lehet sérelmes az Audi Hungaria Motor Kft. részére, miután a beruházások megvalósultak. A 22. sorszám alatt csatolt MTI közlemény

alapján pedig megállapítható, hogy a tervezett gyártási kapacitásról maga a beruházó is részletesen nyilatkozott a sajtó részére, ennél részletesebb adatok pedig a szerződésekből sem derülhetnek ki.

Az I.r. alperes által hivatkozott versenyjogi gyakorlat nem releváns, miután ott állami támogatás igénybevétele hiányában versengő cégekre vonatkoznak a megállapítások. Hogyha egy cég jelentős összegű állami támogatást vesz igénybe, és ezért valamilyen vállalást tesz, akkor nem hivatkozhat ezen vállalások nyilvánosságra hozatala kapcsán arra, hogy versenyjogi szempontból aránytalan sérelem éri. A vállalások ütemezése pedig semmiképpen nem képez üzleti titkot, miután a szerződések kapcsán támogatott beruházások megvalósultak, a létszám feltöltése megtörtént, azaz ezek immáron múltbeli adatok, amelyek a versenytársak és mindenki számára ismertek.

Az I.r. felperes kifejtette, hogy szükségképpen léteznek a felek között a megkötött szerződéseken kívül egyéb egyoldalú jognyilatkozatok, illetve levelezés is, ezen felül a szerződések megkötéséhez hatósági engedélyekre, illetve egyéb megelőző eljárásra, tanulmányokra volt szükség, erre tekintettel nemcsak a szerződések teljes szövege, hanem valamennyi kapcsolódó dokumentáció kiadása is indokolt. Előkészítő anyagként létezniük kell a támogatásra vonatkozó igénybejelentéseknek, illetve hatósági engedélyeknek, miután ezek meglétére maga a támogatási szerződés utal.

- o -

Az I.r. alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperesek részére 2012. augusztus 24-én megküldte a felperesek által kért szerződéseket, ebből azonban az üzleti titoknak minősülő részeket kitakarta. Ezen részeket a felperesek nem ismerhetik meg. Semmilyen, az állami támogatás céljával, jogcímével, illetve igénybevételének feltételeivel kapcsolatos, vagy ezek ellenőrzéséhez szükséges adat nem került kitakarásra, így a közpénz felhasználásnak átláthatóságához a megküldött támogatási szerződésekben minden adat rendelkezésre áll.

A kitakart adatok olyan, döntően gyártási folyamatokkal, műszaki, technológiai megoldásokkal és munkaszervezéssel kapcsolatos üzleti titoknak minősülnek, amelyek nyilvánosságra kerülése az Audi Hungaria Motor Kft. üzleti tevékenységnek végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. A kedvezményezett vállalása az árbevétel növekedése vonatkozásában olyan adat, amelyből a kedvezményezett versenytársai pontos információkat szerezhetnek arra nézve, hogy a kedvezményezett, illetve cégcsoportja a termelését a jövőben hogyan kívánja alakítani, ilyen módon a versenytársaknak ez illetéktelen előnyt biztosít. Egyébként pedig a támogatás célja és jogcíme nem kötött az árbevétel meghatározott összegű növeléséhez, semmilyen jogilag kötelező kedvezményezetti vállalásról ebben a körben nincs szó. A felsőfokú végzettségű alkalmazottak várható létszáma szintén támpontot nyújt a versenytársaknak annak közelítő meghatározására, hogy a kedvezményezett, illetve cégcsoportja a termelését milyen mértékben és milyen ütemezésben kívánja bővíteni, azaz munkaszervezési ismereteket nyújt a piaci szereplők részére. A támogatási kérelem benyújtásának dátuma, a beruházás megkezdésének és vállalt befejezésének időpontja, az összlétszámról szóló táblázatnak az egyes éveket megjelölő része, a pénzügyi és monitoring beszámolók benyújtásának határideje és a készfizető kezesség határideje a korábbi adatokkal együtt szintén olyan adatot szolgáltat a versenytársak részére, amelyből viszonylag pontos következtetést lehet levonni, a beruházás volumenére, annak ütemezésére, a kedvezményezett, illetve a kedvezményezett cégcsoportjának gyártókapacitására, annak alakulására, ebből kifolyólag a termelésére, amely illetéktelen előnyt jelent a versenytársak részére a piacon.

Az I.r. alperes szakértői vélemény elkészítésére felkérte Kilián Csaba eseti magánszakértőt, aki az igazságügyi szakértői névjegyzékben nem szerepel, ugyanakkor az I.r. alperes előadása szerint közlekedési területen mérnöki, valamint közgazdasági képezéssel rendelkezik, dolgozott a beruházás-ösztönzés területén és számos magyarországi járműipari beruházás állami ösztönzésében működött közre, jelenleg pedig a Magyar Gépjárműipari Szövetség főtitkára. Ezért az I.r. alperes álláspontja szerint megfelelő szakértelemmel rendelkező eseti szakértő. Az I.r. alperes előadta, hogy a jelen perbeli szakkérdéséhez szükséges szakértelemmel rendelkező igazságügyi szakértőt a névjegyzékben nem talált. Az I.r. alperes kijelentette, hogy a magánszakértői véleményben foglaltakat teljes egészében saját előadásának tekinti, és egyidejűleg kérte, hogy azt a bíróság bizonyítékként vegye figyelembe és mérlegelje, miután az abban foglaltak indokolt szakmai véleménynek tekintendők (BH.2012.175.).

A szakvélemény szerint a beruházás részösszegeiből, a felsőfokú végzettséggel rendelkezők számából és ütemezéséből, a kölcsönzött munkaerő arányából, a tervezett árbevételből, annak ütemezéséből, valamint a támogatás felhasználásnak költség szerkezetéből az Audi Hungaria Motor Kft. versenytársai az Audi gyártási kapacitására, annak bővíthetőségére és felfutására, és így a termelési-, fejlesztési-, értékesítési- és márkasztratégiájára vonatkozóan vonhatnának le következtetéseket, amellyel piaci előnyhöz jutnának. Az Audi Hungaria Motor Kft. beszállítói is olyan információkhoz jutnának, amely illetéktelen előnyt jelent számára, tekintettel arra, hogy előzetesen információt szereznek a szükséges berendezésekről, és így árban, időben és minőségben erősíthetik az alkupozícióikat. Hasonló a helyzet a különböző munkaerőpiaci szolgáltatások (fejvadász cégek) vagy éppen telektulajdonosok tekintetében. A képzett munkaerőre vonatkozó pontos adatok nyilvánosságra hozatala pedig a magasan képzett mérnökök hiánya miatt a konkurens vállalkozásokat a rendelkezésre álló munkaerő lefoglalására ösztönözheti.

Ezen túlmenően a szakvélemény nem zárja ki, sőt, valószínűsíti, hogy ugyancsak aránytalan sérelmet okoz az Audi Hungaria Motor Kft.-nek a beszámolókra és jelentésekre, az árbevétel definíciójára a többletárbevétel bázisára, az elszámolás és ellenőrzés módjára, a pénzügyi beszámoló mintájára és a záró beszámoló mintájára vonatkozó szabályok nyilvánosságra hozatala.

Az I.r. alperes hivatkozott a Gazdasági Versenyhivatal (GVH) VJ-73/2001. számú döntésére, amely szerint oligopol piacokon nem megengedhető a versenytársak közötti vállalatspecifikus, verseny befolyásolására alkalmas, a versenyben rejlő inherens bizonytalanság, illetve kockázat mérséklését szolgáló adatcsere. Az információcsere tilalma nemcsak a jövőbeni tervekre, hanem a múltbeli adatok cseréjére is vonatkozik, miután a piacot egyébként jól ismerő szakemberek a múltbeli adatsorokból is meglehetősen nagy pontossággal meg tudják jósolni a többi piaci szereplő várható viselkedését. A GVH ebben az ügyben versenykorlátozó jellegűnek tekintette a termelés, az értékesítés és a készletezés mennyiségi adataira vonatkozó közelmúltbeli adatok közzétételét, mivel azokból az egyes versenytársak piaci részesedésére, értékesítési potenciáljára lehet következtetést levonni. Az I.r. alperes álláspontja szerint a prémium kategóriás járművek gyártói ilyen oligopol jellegű piacot képeznek.

Az I.r. alperes arra is hivatkozott, hogy a teljes szerződés nem szükségképpen minősül közérdekű adatnak, tekintettel arra, hogy a törvényi definíció szerint a megkötött szerződésekre vonatkozó adatot kell közérdekű adatként kiadni, ez pedig nem feltétlenül azonos a szerződés teljes szövegével. A felpereseknek közérdekű adat kiadását kell kérniük, az alperesnek pedig ennek kell eleget tennie. A kérelmet csak lehetséges, de nem kötelező a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum kiadásával teljesíteni. Nem megfelelő a felperesek adatkiadási kérelme, mivel adott teljes szerződések kiadását kérik anélkül, hogy megjelölnék, hogy abban pontosan milyen

közérdekű adatok találhatóak. Nem állítható, hogy bármely állami szerv által megkötött szerződés teljes egészében közérdekű adatnak minősülne. A felperesek által hivatkozott BDT-ben szereplő konkrét szerződés egésze azért minősült közérdekű adatnak, mert az állami vagyon hasznosítására irányuló hatósági szerződés volt, így a szerződésben rögzített ellenértéken túlmenő egyéb feltételek is az állami vagyon használatának, illetve az ellenszolgáltatásnak részét képezték. Ezen jogeset minden vonatkozásában eltér a jelen perbeli esettől.

Az I.r. alperes kiemelte, hogy az adatoknak a honlapon való közzétételére semmiképpen nem kötelezhető, miután a közzététel nem minősül az igénylő által kívánt technikai eszköznek, illetve módoknak.

Az I.r. alperes arra hivatkozott, hogy a szerződéseken kívül az adatkiadási kérelemben megjelölt egyéb okiratokkal nem rendelkezik, a felperesek által megjelölt „bármely jognyilatkozat” kategóriát nem tudja azonosítani.

- o -

A II.r. alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kért adatok vonatkozásában a II.r. alperes nem minősül adatkezelőnek. A II.r. alperes a perbeli szerződéseket mint egyedi kormánydöntésen (EKD) alapuló támogatásokat a Kormány egyedi döntésében megítélhető támogatások nyújtásának szabályairól szóló 8/2007. (I.24.) GKM rendelet alapján kötötte. Az egyedi támogatások megítéléséről a Kormány döntött, a támogatási szerződéseket pedig az I.r. és a II.r. alperes írta alá. A beruházások szakmai kezelésére és beruházókkal történő tárgyalások lefolytatására az I.r. alperes illetékes, ezért a támogatási szerződéseket az I.r. alperes mint szakmai ellenjegyző írta alá, a II.r. alperes pusztán a pénzügyi forrásokat biztosítja. A II.r. alperesnek a szerződés megkötését követően az adott szerződésekkel kapcsolatban semmilyen feladta nem volt, ezért azoknak jelenleg már nem adatkezelője. A felperesek által kért szerződések és egyéb dokumentumok nincsenek is a II.r. alperes birtokában, így azokat nem is tudná a felperesek rendelkezésére bocsátani.

- o -

A felperesek keresete nagyobb részben megalapozott.

- o -

A felperesek az adatok kiadása iránti kérelmüket még 2011. november 23-án közölték az alperesekkel. Ebben az időben a közérdekű adatok nyilvánosságáról a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) rendelkezett. Ezt követően a kereset benyújtásakor már a 2012. január 1-től hatályos információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) volt hatályban. Az Infotv. vonatkozó rendelkezései a 73. § (2) bekezdése alapján 2012. január 1-jén léptek hatályba. Az Infotv. nem tartalmaz átmeneti rendelkezéseket olyan esetre nézve, amikor a közérdekű adat kiadása iránti kérelem még az Avtv. hatálya alatt került közlésre, ugyanakkor a per megindítására már 2012. január 1-jét követően került sor.

A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 15. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a hatályba lépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. A (2) bekezdés a) és b) pontja szerint pedig a jogszabályi rendelkezést – ha jogszabály

eltérően nem rendelkezik – a hatálya alatt keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint megkezdett eljárási cselekményekre a jogszabályi rendelkezés hatályvesztését követően is alkalmazni kell.

A közérdekű adatok kiadása iránti igény mind az Avtv., mind az Infotv. rendelkezésci alapján egy olyan igényérvényesítési eljárás, amelynek két szakasza van. Az erre irányuló pert kötelezően megelőzi a percn kívüli eljárás, amelynek során az adatkérő közvetlenül az adatkezelőhöz köteles fordulni az adatok kiadása iránt. A bíróság ezt követően arról dönt, hogy ezen, pert megelőző adatkiadási kérelmet az adatkezelő jogszerűen tagadta-e meg avagy nem. Minderre tekintettel a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy miután az előzetes adatkiadás iránti kérelem még az Avtv. hatálya alatt történt, ezért a bíróságnak, függetlenül a perindítás időpontjától, még az Avtv. rendelkezéseit figyelembe véve kell arról döntenie, hogy az alperesek az adatkiadás iránti kérelmet jogszerűen tagadták-e meg avagy sem. A bíróság ugyanakkor kiemeli, hogy Avtv. adatkéréskor hatályos és az Infotv. jeleleg hatályos, jelen per eldöntése szempontjából releváns rendelkezései egymással nagyjából megegyeznek.

- o -

Az Avtv. 20. § (2) bekezdése alapján a közérdekű adat megismerésére irányuló kérelemnek az adatkezelő szerv a kérelem tudomása jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tesz eleget. A (6) bekezdés szerint a kérelem megtagadásról annak indokaival együtt 8 napon belül írásban értesíteni kell a kérelmezőt. Az Avtv. 21. § (1) bekezdése alapján ha a közérdekű adatra vonatkozó kérést nem teljesítik a kérelmező bírósághoz fordulhat. A (3) bekezdés szerint a pert a megtagadás közlésétől, illetve ennek elmaradása esetén a 20. § (2) bekezdésében meghatározott határidő eredménytelen elteltétől számított 30 napon belül az ellen a szerv ellen kell megindítani, amely a kért felvilágosítást megtagadta. A 21. § (7) bekezdése alapján ha a bíróság a kérelemnek helyt ad, határozatában az adatkezelő szervet a kért közérdekű adat kiadására kötelezi.

Jelen esetben az alperesek a felperesek adatkiadás iránti kérelmére már nem válaszoltak, a perbeli adatkiadási kérelmet megelőzően volt a felek között levelezés. Ebből az következik, hogy a perindítási határidő a válaszadásra irányadó határidő eredménytelen elteltétől számítandó. Miután az elektronikus úton előterjesztett kérelmet az alperesek 2011. november 23-án megkapták, így a 2012. január 6-án előterjesztett kereseti kérelem határidőben érkezett.

- o -

A felperesek a per során végig fenntartották azon hivatkozásokat, hogy mindkét alperes adatkezelőnek minősül.

Az EKD-NB/VKB-2008/12. számú szerződést a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium kötötte, amely minisztérium már a perindításkor nem létezett. A 2010. évi XLII. törvény 2. § ga) és gb) pontja alapján fejlesztési célú irányszabályok kezeléséért a II.r. alperes a felelős, illetőleg a 212/2010. (VII.1.) Korm. rendelet alapján mind a fejlesztési politika, mind az állami vagyonnal való gazdálkodás a II.r. alperes felelősségi körébe tartozik. Mindebből az következik, hogy a perbeli, magyar állami forrásból megvalósuló beruházás-ösztönzési támogatás kapcsán a 2010. évi XLIII. törvény 34. § (4) bekezdése alapján a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium jogutóda a II.r. alperes.

A két további támogatási szerződést támogatóként ezzel összhangban a II.r. alperes kötötte. Ugyanakkor a szerződéseket – a külföldi működő tőke befektetésére, ösztönzésére vonatkozó stratégiáért felelős szervként a szerződés előkészítésében és végrehajtásában szakmai felelősként közreműködő – I.r. alperes is ellenjegyezte.

Az I.r. és a II.r. alperes a perben egyezően adták elő, hogy annak ellenére, hogy a két később kelt szerződést támogatóként a II.r. alperes kötötte, a szerződéseket mind az előkészítés, mind a végrehajtás szakaszában ténylegcsen az I.r. alperes kezeli. Ez vonatkozik az azonos tárgyú, legkorábban kötött szerződésre is, függetlenül attól, hogy ki minősül a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium adott témában felelős jogutódának.

A bíróság az alperesek ezen előadását elfogadta, tekintettel arra, hogy az I.r. alperes volt az a szerv, amely az adatkezelői minőségét első pillanattól nem vitatta, és amely a részleges szerződéseket a felperesek részére megküldte. A perben csatolt levelezésből megállapítható, hogy a II.r. alperes valamennyi hozzá érkezett adatkérést következetesen az I.r. alpereshez, illetve a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium részére továbbított. Minderre tekintettel a bíróság elfogadta, hogy bár a szerződést megkötő fél mindhárom szerződés esetében a II.r. alperes, illetve jogelőde volt, a II.r. alperes jelenleg már ezen szerződésekkel kapcsolatos adatkezelői tevékenységet nem végez, azoknak nincs a birtokában. Erre tekintettel adatkezelőnek az Avtv. 2. § 8. pontja alapján nem minősül, miután az adatkezelés kapcsán lényeges ismérv az adatok tényleges birtoklása, az adatokhoz való tényleges hozzáférés, továbbá azokkal kapcsolatos rendelkezési jog. Minderre tekintettel tehát a bíróság a keresetet a II.r. alperessel szemben teljes egészében elutasította, az elismerten adatkezelő I.r. alperessel szemben azonban tovább vizsgálta.

- 0 -

Az adatkérés során az adatigénylő feladata az, hogy egyértelműen, az adatkezelő számára beazonosítható módon megjelölje, hogy pontosan milyen, általa közérdekűnek minősített adatok kiadására kéri az adatkezelőt. Helytálló az I.r. alperes azon hivatkozása, hogy közérdekű adatnak nem egy adott dokumentum, hanem annak információtartalma minősül. Ugyanakkor a bíróság elfogadta, hogy lehetséges közérdekű adatok kiadását olyan módon kérni, hogy az adatokat hordozó dokumentumot jelöli meg a kérelmező, állítva, hogy ennek teljes adattartalma egyben közérdekű adatnak is minősül. Ebben az esetben – ha a felek között ez vitás – a bíróságnak kell a dokumentum tartalma alapján abban a kérdésben állást foglalnia, hogy az abban található adatok mind közérdekűek-e, és amelyik közérdekű, annak a vonatkozásában valamely, az Avtv.-ben megjelölt megtagadási indok fennáll-e.

A közérdekű adat kiadása iránti perben az Avtv. 21. § (2) bekezdése alapján az alperes köteles bizonyítani az adatok kiadása megtagadásának jogszerűségét és megalapozottságát, ugyanakkor értelemszerűen a felperes köteles bizonyítani azt, hogy a kért közérdekű adatok léteznek, és hogy ezek az adott adatkezelő kezelésében állnak.

Jelen esetben a felperesek a Magyar Állam valamely szerve, illetve az Audi Hungaria Motor Kft. vagy anyacégei között létrejött szerződéseket, ezzel kapcsolatban bármely fél által megtett egyoldalú jognyilatkozatokat, illetve tanulmányokat kérték kiadni. Az adatkiadási kérelem alapján az I.r. alperes a szerződéseket be tudta azonosítani, és a felperesek reakciója alapján a bíróság megállapította, hogy valóban ezen három darab, az EKD-NB/VKB-2008/12. az EKD/FELD-2011/1. és az EKD/FELD-2011/3. számú támogatási szerződésekről volt szó a kérelmükben.

Ugyanakkor az egyéb jognyilatkozatok, illetve előkészítő tanulmányok kapcsán az alperesek akként nyilatkoztak, hogy ezek számukra nem azonosíthatóak, illetve ilyen adatokkal nem rendelkeznek. A felperesek azon megjelölése, hogy az Audi Hungaria Motor Kft.-vel, illetve a cégcsoportba tartozó egyéb cégek kapcsolatos bármely egyéb jognyilatkozat kiadását kérik, nem elég pontos. Ezen megjelölés alapján nem állapítható meg, hogy pontosan mikor keletkezett, milyen témával kapcsolatos, milyen jognyilatkozatokra gondoltak a felperesek. Ezen jognyilatkozatok kapcsán a bíróság sem tudja megállapítani egyértelműen, hogy mi az az adatkör, amelyet az adatkiadás iránti kérelem érint, az ítélet pedig végrehajthatatlan, ha a közérdekű adatok körét pontatlanul, oly módon határozza meg, hogy abból a kiadni rendelt adatok köre egyértelműen nem állapítható meg. Az adatkiadás iránti kérelem túlzottan általános jellegű megfogalmazása esetén nem várható el az adatkezelőtől, hogy az adatok pontos azonosításának, megjelölésének munkáját az adatkérő helyett elvégezze. Az adatkérőnek kell, nem feltétlenül a pontos okirat megjelölésével, hanem a kiadni kért közérdekű adat, azaz információ minél pontosabb, akár körülírással történő behatárolásával azt megjelölnie, hogy milyen adat kiadását kéri, és ezt olyan egyértelműséggel kell megtennie, amelyre tekintettel az adatkezelő el tudja dönteni, hogy mely birtokában lévő okirat tartalmazza ezen információkat. Egy adott jogi személlyel kapcsolatos minden jognyilatkozat megjelölése azért sem elég határozott kérelem, mert az ilyen tartalmú bírói rendelkezés alapján annak végrehajtása során további viták merülhetnek fel a felek között arról, hogy mi az a pontos adattartalom, illetve melyek azok az okiratok, amelyek ezzel a személlyel kapcsolatosak, és ilyen módon a bíróság rendelkezése nem eredményezi a felek közötti jogvita végleges eldöntését. Minderre tekintettel a bíróság az egyéb jognyilatkozatok kapcsán megállapította, hogy túlzottan általános a kérelem, ezért azt elutasította (Pfv.IV.22.096/2007., Pfv.IV.20.962/2009.).

A felperesek az általuk megjelölt harmadik adatkörben a fenti szerződésekkel, jognyilatkozatokkal érintett tanulmányok kiadását kérték. A felperesek semmilyen olyan konkrétumot nem jelöltek meg, amelyből az következik, hogy ilyen tanulmányok léteznek, illetve, hogy ilyen tanulmányok az alperesek kezelésében állnak, az alperesek pedig ezt vitatták. Ezen felül ezen megjelölés is – a jognyilatkozatokhoz hasonlóan – túlzottan általános jellegű. Minderre tekintettel a bíróság ezen kérelemnek sem tudott helyt adni.

Az I.r. felperes előadta, hogy az igénybejelentéssel, illetve hatósági engedélyekkel szükségképpen rendelkeznie kell az I.r. alperesnek, miután ezek léte kiderül a kitakart szerződésekből is. Ugyanakkor ezek az igénybejelentések, illetve hatósági engedélyek nem minősülnek tanulmánynak. Az igénybejelentések egyéb jognyilatkozatnak minősülhetnének, azonban ezt a pontosítást az I.r. felperes már csak a tárgyalás folyamán fejtette ki, így az adatkiadási kérelem megválaszolása idején az alpereseknek nem lett volna arra lehetőségük annak tartalma alapján, hogy az igénybejelentésekkel kapcsolatban is állást foglaljanak. A túlzottan általános formában megfogalmazott adatkiadási kérelem ilyen mértékű tartalmi pontosítására ezért a per során már nincs lehetőség (Pfv.VI.20.962/2009/4.).

- o -

A bíróság az I.r. alperes által azonosított három darab szerződés kapcsán vizsgálta, hogy a szerződések teljes terjedelmükben közérdekű adatnak minősülnek-e, illetve amennyiben igen, akkor a közérdekű adatnak minősülő részükben tartalmaznak-e olyan üzleti titkok is, amelyek a Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján mentesek a kiadási kötelezettség alól.

A bíróság a I.r. alperes által zártan, teljes terjedelmükben becsatolt szerződések alapján megállapította, hogy az EKD-NB/VKB-2008/12., az EKD/FELD-2011/1. és az EKD/FELD-2011/3. szerződésszámú számú szerződések egyaránt úgynevezett támogatási szerződések, amelyet a

támogatók, azaz az első szerződésnél a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium, majd a későbbi szerződésekben a II.r. alperes mint támogató, illetve az I.r. alperes mint szakmai felelős abból a célból kötötték, hogy a kedvezményezett által megvalósítandó beruházáshoz a Kormány egyedi döntéseivel megítélhető támogatások nyújtásáról szóló 8/2007. (I.24.) GKM rendelet alapján költségvetési támogatást nyújtsanak.

A szerződések 4. pontjának nem kitakart része tartalmazza a beruházás célját, majd a kitakart részek meghatározzák a beruházással érintett ingatlanok helyrajzi számát, beruházás helyszínét, a beruházás elszámolható költségét szakaszonként, a beruházás megkezdésének, befejezésének időpontját, a beruházás folytán foglalkoztatandó többletlétszámot, illetve a bázislétszámot, a felsőfokú végzettséggel rendelkezők arányát és a beruházás eredményeképpen elérhető többlet árbevételt.

A szerződések 5. pontjában a kötelezettségvállalások kerültek rögzítésre, azaz azok a kötelezettséget, amelyeket a kedvezményezett az állami támogatás ellenértékeképpen a megvalósítási időszakban, illetve a monitoring időszakban vállalt. Ezen felül itt szerepel, hogy milyen beszámolókat, jelentéseket milyen határidőben kell a kedvezményezettnek előterjesztenie. Az 5. pontban kerül részletezésre a kötelezettségvállalások elszámolása, illetve ellenőrzésének módja is. Az 5.2. pontban a támogató kötelezettségvállalásai, a támogatás összege, intenzitása, ütemezése szerepel.

A szerződés 6. pontja a szerződésszegés jogkövetkezményeit tartalmazza, a 7. pont a szerződést biztosító mellékkötelezettségeket, a 8. pont pedig az egyéb vegyes rendelkezéseket. A két később keletkezett szerződés ezen felül még a szerződésmódosítás, megszűnés, illetve a hatályba lépés feltételeit szabályozza részletesebben.

Mindebből a bíróság megállapította, hogy valamennyi szerződés összességében az Audi Hungaria Motor Kft. kedvezményezettnek nyújtott állami támogatás összegét és annak felhasználásra, a felhasználás ellenőrzésére, illetve a kedvezményezett által ezért cserébe vállalt kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

Az Avtv. 2. § 4. pontja szerint közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől. Az Avtv. 19. § (1) bekezdése alapján az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy (a továbbiakban együtt: szerv) a feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és -személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

Az Avtv. 2. § 4. pontja még általánosságban utal a közfeladatot ellátó személy kezelésében lévő, valamint tevékenységére vonatkozó adatra, azonban ezen definíciónak a 19. § (1) bekezdésével együtt történő értelmezése alapján egyértelmű, hogy mindenképpen az adott közfeladatot ellátó szerv tevékenységére vonatkozó adat a szerv feladatkörébe tartozó ügyekben az állami költségvetésre, az állami vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre vonatkozó adat. Minderre tekintettel egyértelmű, hogy az állami támogatás

felhasználására és a kedvezményezett által a támogatás ellencében vállalt kötelezettségekre vonatkozó szerződéses rendelkezések kétséget kizáróan közérdekű adatnak minősülnek, ugyanígy a mindezek teljesítésének ellenőrzésére vonatkozó mechanizmusok is. A perbeli szerződések – az I.r. alperes hivatkozásával ellentétben – tökéletesen megfelelnek az V.r. fclperes által hivatkozott BDT.2013.2870. számú eseti döntésben foglalt kritériumoknak, miután a szerződéses rendelkezések az állami támogatás igénybe vételének feltételeit, a vállalt kötelezettséget, azaz a támogatás tágabb értelemben vett „ellenértékét” összességében határozzák meg, így a közérdekű adattartalmat a perbeli szerződések egésze tartalmazza. Jelen esetben ugyan nem állami vagyon hasznosításáról, hanem jelentős állami támogatásból megvalósuló beruházásokról van szó, ugyanakkor egyértelműen az állami támogatás mint közpénz felhasználásnak részleteit tartalmazza a szerződés. Az állami támogatás mint közpénz felhasználásának ellenőrizhetőségéhez szükséges a szerződés valamennyi rendelkezésének, így különösen a kedvezményezett által vállalt kötelezettségeknél, azok teljesítése határidejének, illetőleg azok ellenőrzésére vonatkozó szabályoknak az ismerete. Minderre tekintettel az I.r. alperes azon védekezését, hogy a szerződések nem teljes egészében képeznek közérdekű adatot, a bíróság nem fogadta el.

Ezen felül az I.r. alperes arra hivatkozott, hogy a szerződések részben az Audi Motor Hungaria Kft. üzleti titkait tartalmazzák. Az Avtv. 19. § (6) bekezdése szerint a közérdekű adatok megismerésével és nyilvánosságával összefüggésben az üzleti titok megismerésére a Polgári Törvénykönyvben foglaltak az irányadók. Az adatkéréskor, illetve a perindításkor hatályos régi Ptk. 81. § (2) bekezdése alapján üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelnek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult – ide nem értve a Magyar Államot – jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette. A (3) bekezdés alapján azonban nem minősül üzleti titoknak az állami és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményel, az állami, önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti olyan adatokhoz – így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra és a gyártási folyamatokra, a munkaszervezésre és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Az I.r. alperes arra hivatkozott, hogy az általa a szerződésekből kitakart részek olyan üzleti titoknak minősülnek, amelynek megismerése az Audi Hungaria Motor Kft. üzleti tevékenységének végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. A bíróság kiemeli, hogy a Ptk. 81. § (3) bekezdésének nyelvtani értelmezése alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ezen bekezdés második mondatában nyilvánosságra hozatali kötelezettség alóli kivétel nem a közérdekű adatok körére vonatkozik.

A régi Ptk. 81. § (3) bekezdés első mondatból egyértelmű, hogy nem minősül üzleti titoknak az állami költségvetés felhasználásával, a költségvetést érintő juttatással, kedvezményel kapcsolatos adat. Jelen esetben az Audi Hungaria Motor Kft. költségvetési támogatást vett igénybe, ezért a részére biztosított támogatás ilyen költségvetést érintő juttatásnak, kedvezménynek minősül. Az ezzel kapcsolatos adat nem minősülhet üzleti titoknak, az üzleti titokkénti minősítését, és ilyen módon a közérdekű adatok nyilvánosságra hozatal alóli kivételét a Ptk. kizárja. A bíróság fent már

kifejtette, hogy a közérdekű adat jelen esetben nem csak szűkebb értelemben a költségvetési juttatás összege, hanem annak a felhasználásával, a felhasználás ellenőrzésével kapcsolatos valamennyi részletesebb adat is, miután csak ezek ismerete biztosítja az átláthatóságot és a közpénzek felhasználásának ellenőrizhetőségét. Az első mondat második része pedig azt tartalmazza, hogy nem minősül üzleti titoknak az az adat sem, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. Ezen második fordulat már nyilvánvalóan nem a közérdekű adatok körére vonatkozik, hanem ezen megfogalmazás egyértelműen az Avtv. 2. § 5. pontjában meghatározott közérdekből nyilvános adat fogalmára utal, miután a közérdekű adat fogalmába nem tartozik bele, hogy annak nyilvánosságra hozatalát külön törvény kell, hogy elrendelje.

A régi Ptk. 81. § (3) bekezdés következő, második monda nyelvtani értelmezéséből viszont az következik, hogy az ott megfogalmazott kivétel csak a (3) bekezdés első mondatának második fordulatában írt, közérdekből nyilvános adatokra vonatkozik, az első fordulatban szereplő közérdekű adatokra nem. A régi Ptk. 81. § (3) bekezdés második mondatában a nyilvánosság kizárásának feltételét a törvény szövege szó szerint a következők szerint tartalmazza: „feltéve, hogy ez nem akadályozza a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét”. Ebből a megfogalmazásból pedig az következik, hogy ezen törvényhelyen írt, nyilvánosságra hozatal alóli bizonyos kivétel csak a közérdekből nyilvános adatok körére vonatkozik, a közérdekű adatokra nem, tehát ilyen kivételre az I.r. alperes nem is hivatkozhatott volna.

Ugyanakkor a bíróság az I.r. alperes által csatolt teljes szerződések alapján megállapította, hogy az azokból az I.r. alperes által kitakart részek nem tartalmaznak olyan adatokat, amelynek nyilvánosságra kerülése az Audi Hungaria Motor Kft. részére különösen sérelmes lenne. A régi Ptk. 81. § (3) bekezdés második mondatában található példalódzó felsorolásból az következik, hogy a törvény a nyilvánosság elől nem az állami támogatás kedvezményezettjének működésére vonatkozó gazdasági, illetve számadatokat kívánta elzárni, hanem azokat, amelyek a kedvezményezett működésére, gyártási technológiájára, szervezési illetve egyéb módszereire, ismereteire, azaz szellemi termékeire vagy szellemi terméknek ugyan nem minősülő de azt megközelítő ismereteire vonatkoznak.

A bíróság megállapította, hogy a perbeli szerződésekben egyáltalán nem találhatóak olyan, szellemi terméknek minősülő vagy a szellemi termék szintjét megközelítő technológiai szervezési, gyártási, műszaki, logisztikai vagy egyéb ismeretek, amelyek a Ptk. 81. § (3) bekezdése alapján kivételt képezhetnének az üzleti titok fogalma alól. A kitakart adatok egyrészt a beruházás részleteit: az ütemezést, az egyes projektrészekre fordítható költségeket, az érintett ingatlanokat, illetve a kedvezmény ellenében vállalt kedvezményezetti kötelezettségeket: a felsőfokú végzettséggel rendelkezők arányát, a többlet árbevételt, a többlet létszámot tartalmazzák, ezen kívül a vállalt beszámolókat, jelentések elkészítésének határideje, módja és az ellenőrzés határideje, módja került kitarásra. A szerződés mellékleteiben is a fentiek részletezését tartalmazó adatok lettek felismerhetetlenné téve. A bíróság fent már kifejtette, hogy ezen adatok közérdekű adatnak minősülnek, és egyik kitakart adat sem tartalmaz a Ptk. 81. § (3) bekezdésének megfelelő jellegű, gyártásra, technológiára, munkaszervezésre vonatkozó információt. Mindegyik szerződésből bizonyos definíciók is kitarása kerültek, amelyeknek nincs semmilyen adattartalmuk.

Emellett a bíróság egyetért a BDT.2013.2870. számú eseti döntésben közzétett azon elvvel, mely szerint az állami támogatásban részesülő gazdasági társaságnak az állami támogatás igénybevételeként számolnia kell azzal, hogy a támogatási szerződés részletei közérdekű adatként nyilvánosságra kerülhetnek, így rá vonatkozó bizonyos információk is mind a nyilvánosság, mind a versenytársak részére ismerté válnak. Ezen esetleges versenyhátrányt a

kedvezményezett azért a nyilvánvaló jelentős versenyelőnyért vállalja, hogy nagy értékű állami támogatásban részesül a beruházásai finanszírozásához.

A bíróság kiemeli, hogy az Audi Hungaria Motor Kft. működésére vonatkozó, a magánszakvéleményben írt igen részletes, például márkaszpecifikus gyártási adatokra, illetve gyártási stratégiára vonatkozó következtetést a bíróság – kétségkívül nem szakértő – álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatokból nem lehet levonni. A szerződésekből pusztán az derül ki, hogy milyen típusú beruházás megvalósításra kerül sor a támogatásból. Ezen információt még az I.r. alperes sem tekinti üzleti titoknak, a beruházás jellege és a támogatás összértéke nem került kitakarásra a szerződésekből. Ehhez képest a kitakart rész csak az egyes projektek ütemezése, a projektek részkielcséje, illetve a várható többletlétszám és többletárbevétel kapcsán tartalmaz további információkat. A bíróság álláspontja szerint ebből még a piacot ismerő versenytársak sem tudnak olyan konkrét következtetéseket levonni, hogy pontosan milyen típusú autókat, alkatrészeket milyen mennyiségben kíván piacra dobni az Audi Motor Hungaria Kft., illetve amennyiben ezen következtetés levonható akkor ez már beruházás jellegéből és összköltségből is következik. Az EKD-NB/VKB-2008/12. számú és az EKD/FELD-2011/1. számú szerződések a nyilvánosságra hozott tárgyak alapján technológiai korszerűsítésre, illetve járműgyártásra irányuló fejlesztésre vonatkoznak. A beruházás szempontjából legrészletesebb 4. számú mellékletben felsorolt, beruházással érintett ingatlanok épületek, gépek olyan általános módon vannak megnevezve, amelyből a konkrét gyártással érintett járművekre, alkatrészekre, annak típusra következtetést levonni nem lehet. Az EKD/FELD-2011/3. számú szerződés tárgya pedig egyértelműen présüzem és az ahhoz kapcsolódó fejlesztések létrehozása, amely nyilvános adat. Ezen információ a szakmában és az üzletágban jártas személy részére már elegendő ismeretet szolgáltat arról, hogy milyen gyártási fázist fejleszt ez által az Audi Hungaria Motor Kft., nem szükséges a következtetések levonásához az ezen beruházást részletező, megint csak meglehetősen általános megnevezéseket használó 4. számú melléklet ismerete.

A bíróság kiemeli, hogy az I.r. alperes által csatolt magánszakvélemény megállapításai valamennyi abban megjelölt adatkör kapcsán az általánosság szintjén mozognak. A felkért magánszakértő azt leírja ugyan, hogy álláspontja szerint mely adatokból milyen, egészen részletes adatokra, például a márkasztratégiára, gyártási kapacitás alakulása, termék életciklusára, értékesítési stratégiára lehet következtetéseket levonni, ugyanakkor azt már nem részletezi, hogy a beruházás célja és teljes összegének már meglévő ismerete mellett annak ütemezése, a tervezett árbevétel, illetve tervezett létszámadatak mint többletinformáció megismeréséből miért lehet ilyen részletességű következtetéseket levonni. Ezen következtetések lehetőségét a szakértő a szakvéleményben pusztán állítja, de erre vonatkozó részletes indokait nem fejt ki, holott egyértelmű, hogy a szerződések nem tartalmazzák gépjármű-típusonként vagy gyártott alkatrészenként a tervezett árbevétel adatokat, hanem csak összes tervezett árbevétel adatot tartalmazzák. A szakértő a szakvéleményében újonnan fejlesztendő termékre vonatkozó következtetések levonását is lehetségesnek tartja. Ugyanakkor a bíróság álláspontja szerint a szerződésekből önmagában még nem következik, hogy a meglévő technológia fejlesztésére, illetve minden gépjárműhöz szükséges présüzem és lakkozó létesítésére vonatkozó információból bármilyen konkrét újonnan fejlesztendő termékre vonatkozó következtetést le lehetne vonni.

A bíróság emellett az V.r. felperes által 22. sorszám alatt csatolt MTI cikk alapján hangsúlyozza, hogy a sajtóban a beruházásokkal kapcsolatos lényegesebb adatokat maga a beruházó, kedvezményezett már 2012-ben nyilvánosságra hozta. Így azon személyek, akik az I.r. alperes által csatolt magánszakvélemény alapján ebből következtetéseket tudnának levonni, a következtetésekhez a már amúgy is nyilvánosságra hozott adatok alapján is eljuthatnak.

A bíróság megjegyzi, hogy a GVH I.r. alperes által hivatkozott határozatai mind olyan ügyekben születtek, ahol a versenyjogi jogsértés tárgya pontosan az volt, hogy az egymással elvileg versengő piaci szereplők titkos együttműködés, összehangolt magatartás, azaz úgynevezett kartell céljából osztottak meg egymással adatokat, amely versenyjogilag kifejezetten tilalmazott magatartás. A versenyjogi törvény és a GVH gyakorlata alapján a piaci szereplők közötti információcsere nem önmagában tilalmas, pusztán akkor jogellenes, hogyha ez összehangolt piaci magatartás eredményez vagy ennek céljából történik. Jelen esetben, miután a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló jogszabályra tekintettel kerül sor a nyilvánosságra hozatalra, ilyen versenykorlátozó szándékról nyilvánvalóan nincsen szó.

Minderre tekintettel a bíróság a felperesek azon kereseti kérelmének, hogy az I.r. alperes részükre a már korábban részlegesen megküldött támogatási szerződéseket teljes terjedelemben adja ki, helyt adott.

A közérdekű adatok nyilvánossága ugyanakkor nem vonatkozik a személyes adatokra. Jelen esetben az Audi Motor Hungaria Kft. részéről megjelölt kapcsolattartó személy nem közfeladatot ellátó személy, erre tekintettel a rá vonatkozó adatok nem minősülnek közérdekből nyilvános adatnak az Avtv. 19. § (4) bekezdése alapján, hanem kizárólag személyes adatnak minősülnek, így ennek a kiadása a közérdekű adatokról szóló jogszabály alapján nem megengedhető.

A bíróság nem rendelte el a felperesek elsődleges kereseti kérelme szerint az adatok honlapon való közzétételét, miután az Avtv. 21. § (7) bekezdése a bíróság részére csak az adatok – nyilvánvalóan az adatkérővel való – közzétételére való kötelezést tesz lehetővé.

- o -

Miután a felperesek a II.r. alperessel szemben teljes egészében elvesztettek, ezért a bíróság a meg nem határozható pertárgyértékű perben a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján a II.r. alperes részére 30.000 Ft jogtanácsosi munkadíjat állapított meg. A felperesek az I.r. alperessel szemben részlegesen lettek pernyertesek, ezért a bíróság mérlegessel a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdésében foglalt lehetőségnél fogva akként rendelkezett, hogy a peres felek a költségeiket maguk viselik. Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

- o -

Az I.r. felperes bizonyítási indítványként kérte, hogy az I.r. alperes teljes, Audival kötött támogatási szerződésekkel kapcsolatos szerződéstárába és levelezési irattárába betekinthessen vagy ezen iratlistát az I.r. alperes adja ki részére. Az I.r. felperes arra hivatkozott, hogy ezen tételes nyilvántartások alapján lesz lehetősége bizonyítani azt, hogy az I.r. alperes a megküldött szerződésen kívül egyéb jognyilatkozatokkal, levelezéssel, illetve előkészítő adatokkal, hatástanulmánnyal rendelkezik. A bíróság az I.r. felperes ezen bizonyítási indítványát elutasította. A közérdekű adatok kiadása iránti kérelemmel az állampolgár az információs önrendelkezési jogával él, ugyanakkor ez nem jelent korlátlan betekintési jogot bármely állami vagy közfeladatot ellátó szerv teljes irattárába. A közérdekű adatok kiadása iránti kérelem konkrét, körülhatárolható adatkörre vonatkozik, amely előterjesztéséhez – a korábban már kifejtettek szerint – nem szükséges a pontos adatot hordozó irat ismerete. A kért adat körülírása pedig az irattár ismerete nélkül is lehetséges lenne.

A I.r. felperes azt is kérte, hogy a jogalap nélküli kitakarások megszüntetésére a bíróság a bizonyítási eljárás során már kötelezze az I.r. alperest, miután ezen részek ismerete alapján szintén következtetést lehetne levonni arra nézve, hogy milyen előkészítő anyagoknak kell szükségképpen létezniük. A bíróság az I.r. felperes ezen bizonyítási indítványát elutasította, tekintettel arra, hogy a per tárgya pontosan a szerződések teljes szövegének közérdekű adatként való megismerése, így erről a bíróság kizárólag ítéletben dönthet. Közérdekű adat kiadása iránti perben a kiadni kért adatok előzetes megismerhetőségének biztosítása akár a bizonyítási eljárás keretében, akár ideiglenes intézkedésként, értelemszerűen nem lehetséges, miután a per tárgya pontosan ezen adatok megismerése. Hogyha előzetesen megismerhetnék a felperesek ezen adatokat, akkor a bíróság a pert gyakorlatilag a köztes intézkedésével, a bizonyítási eljárás körében történő felhívásával vagy ideiglenes intézkedésével vissza nem fordítható módon eldöntené, így a közérdekű adat kiadása iránti perben az ilyen irányú kérelem nem teljesíthető.

Az I.r. felperes azt is kérte, hogy a bíróság hozzon részítéletet, és ebben kötelezze az I.r. alperest a szerződések teljes szövegének kiadására, majd ezt követően az adatkérés többi pontja vonatkozásában folytassa az eljárást, mert ilyen módon a felperesek már abban a helyzetben lesznek, hogy ebben a körben a fennálló bizonyítási kötelezettségüknek eleget tudnak tenni. Ezen felül az I.r. felperes az utolsó tárgyaláson jelezte, hogy a bíróságra beadja az I.r. alperes nyilvántartásaiba való betekintés, illetve ezek részére való kiadása iránti közérdekű adat kiadása iránti kérelmet. Azonban a jelen pernek erre való felfüggesztése, majd a perek esetleges egyesítése, továbbá jelen perben részítélet hozatala nem volt indokolt.

A jelen perben a bíróság az Avtv. 21. § (6) bekezdése alapján soron kívül jár el, és a felperesek által a pert megelőző eljárásban benyújtott eredeti adatkiadás iránti kérelmét bírálja el. A bíróság már megállapította, hogy a felperesek eredeti adatkiadás iránti kérelme olyan mértékben általános jellegű volt, amely alapján az érintett alpereseknek nem volt lehetőségük – és egyben kötelezettségük sem – a felperesek helyett meghatározni, hogy pontosan mely adatokra vonatkozhat ezen kérelem. Mindebből az következik, hogy jelen perben szükségtelen a felperesek által eredetileg nem egyértelműen megjelölt kérelem utóbbi pontosítása céljából bizonyítási eljárást lefolytatni, miután a bíróságnak az eredeti adatkiadás iránti kérelem megtagadásának a jogszerűségét kell a perben elbírálnia.

- o -

Az I.r. felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő arra való tekintettel, hogy az ügy nem soron kívül került kitűzésre, illetve tárgyalásra. A közérdekű adatok kiadása iránti pert a bíróság az Avtv. 21. § (6) bekezdése alapján soron kívül tárgyalja.

A bíróság megállapította, hogy a felperesek a keresetlevelüket eredetileg 2012. január 6-án terjesztették elő és az ügy 26.P.20.077/2012. számon került lajstromozásra. Ezt követően a soron kívüli ügynek megfelelő ügyintézési határidőben, január 12-én hiánypótlásra lettek felhívva. Ezt követően a felperesek voltak azok, akik a hiányok pótlására határidő-hosszabbítást kértek. Ezt a bíróság a kérelem beérkezését követően haladéktalanul, másnap engedélyezte a felperesek részére. A felperesek a részükre engedélyezett meghosszabbított határidőben a keresetlevelük hiányait pótolták. Azonban ezen, a bíróságra 2012. március 12-én érkezett előkészítő iratuk nem az ügy utóiratoként került a 26.P.20.077/2012. számú ügyszámhoz szerelésre, hanem külön keresetként lett lajstromozva 19.P.21.058/2012. számon. A külön keresetként való lajstromozás azonban nem róható a bírósági kezelőiroda terhére, tekintettel arra, hogy a már folyamatban lévő perben beadott hiánypótláson a felperesek ezen per ügyszámát nem jelölték meg, az irat semmilyen utalást nem

tartalmaz arra nézve, hogy már folyamatban lévő ügyben beadott utóirat lenne, a beadvány megnevezése pedig „kereset”, nem előkészítő irat vagy hiánypótlás vagy egyéb olyan megnevezés, amelyből arra lehetne következtetni, hogy ezen beadvány nem kezdőirat. Minderre tekintettel a bíróság ezen téves lajstromozás miatt az eljárás szabálytalanságát nem állapította meg és az I.r. felperes kifogását a Pp. 114. §-a alapján figyelmen kívül hagyta.

A 26.P.20.077/2012. számú ügyben – tekintettel arra, hogy a hiánypótlás nem érkezett meg – a bíróság 2012. április 2-án a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította. Ezen, a benyújtási határidő lejártát követő 20. és 30. nap között történt intézkedés nem tekinthető késedelmesnek a Pp. alapján, másrészt pedig, miután a hiánypótlás elmaradt, a bíróságnak nem volt indoka az egyébként soron kívüli ügyben törekedni a haladéktalan intézkedésre. Időközben a 19.P.21.058/2012. számon megfelelő rövid határidőben, az érkezéshez képest két héten belül a bíróság a felpereseket hiánypótlásra hívta fel. Ebből eredően a felperesek észlelték a téves szignálást. Ezen tényt 2012. április 6-án érkezett beadványukban mind a két folyamatban lévő ügyben jelezték, majd a felperesek 26.P.20.077/2012. számú ügyben az elutasító végzés ellen fellebbezést is terjesztettek elő.

Ezt követően azonban a bíróság 26.P.20.077/2012. számú ügyben a fellebbezés észrevételezésre való kiadásáról, illetve felterjesztéséről valóban nem határidőben gondoskodott, miután a köztes időben a két eljáró tanács kölcsönösen megkísérelte egymás iratait beszerezni, és megállapítani, hogy melyik peres számon kell folytatni az ügyet. Végül a felterjesztés folytán a másodfokú bíróság a 26.P.20.077/2012/5. sorszámú végzést hatályon kívül helyezte, így jelen ügy ezt követően jelen ügyszámon folytatódott. A 19.P.21.058/2012. számú ügyben pedig a 2012. szeptember 17. napjára kitűzött tárgyaláson a bíróság a pert a 26.P.20.077/2012. számon folyamatban lévő eljárása tekintettel perfüggőség folytán megszüntette. A Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező határozata 2013. február 7-én érkezett a bíróságra, ezt követően a bíróság csak 2013. május 3-án intézkedett a tárgyalás 2013. július 11-re történő kitűzéséről.

Tekintettel arra, hogy jelen eljárás soron kívüli eljárás, a bíróság megállapította, hogy valóban késedelmeskedés történt a 26.P.20.077/2012/5. számú végzés elleni fellebbezés felterjesztése, majd a hatályon kívül helyezés után visszaérkezett ügy kitűzése kapcsán, ezért ebben a körben a bíróság a Pp. 114. §-a alapján az I.r. felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogásának helyt adott.

Ezt követően a 2013. július 11-re kitűzött tárgyalás 2013. október 1-re lett elhalasztva, majd bíróváltás folytán ezen határnap beállításra került és a bíróság a tárgyalást 2013. november 29-én folytatta, amely a soron kívüli ügyben szintén indokolatlanul hosszú tárgyalási időköz, ezért a bíróság ebben a körben is helyt adott az I.r. felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogásának.

Miután a felperes az eljárás szabálytalansága miatti kifogását a 2013. november 29-én tartott tárgyaláson pontosította, ezért az értelemszerűen csak az ezt megelőző eljárási cselekményekre vonatkozik, így a bíróság csak ezeket bírálta el.

Budapest, 2014. június 6.

dr. Szabó Csilla s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:

